

O Günler Ne Gnlerdi Yar

– ahmet-koken · 04 Aralık 2010

On altılı yaşlarımdan bu yana Bir ince sızdır yüreğimde Emirdağ Ve bir ince kız Çok uzaklarda gülen gözleriyle Sıkıca bastırılmış göğsüne okul kitaplarını Unutur muyum hiç... Emirdağ! Memleketim! Eski Kacerli'den Uzun Çarşı'ya doğru süzülürken Çığlıklandı serçeler mayıs bahçelerinden Hükümet Konağı'nın önünden Lise Yolu'na Oradan taa Yirmibirağaç'a kadar Dolardı gönlüme bahar O günler ne günlerdi yâr... Bak saçılmış her yana utangaç sevdalarım Hatırlar mısın? Tam şurada Şu okul kapısının ardında Bir şarkı kalmıştı yarım... İşte şu kaldırımında yürümüştük seninle yan yana İşte şu taşın üstüne oturup bir akşamüstü Mecnun'un Leylâ'ya aşkını anlatmıştım sana Sonra Ferhat'ın dağları niçin deldiğini Şu badem ağacının altında... Şu badem ağacının altında Taçlar örmüştük papatyalardan lâf olsun diye Arada bir kaçamak bakışlar atarak birbirimize Oturup kalmıştık saatlerce hiç konuşmadan... Sanki taşttık... Sanki ağaçttık... Bıraksalar belki de yâr Bir ömür kalkmayacaktık... Ahmet KÖKEN